

Højskolehjemmet i Odense.

Jeg vil gerne have Lov til at omtale en højtidelig Fest, som i Dag er bleven fejret her i Byen, nemlig: Indvielsen af Karen Jørgensens ny Højskolehjem.

For 10¹/₂ Aar siden blev der oprettet et Højskolehjem af hende i en lille Lejlighed i Søndergade Nr. 1; allerede et halvt Aar efter kunde det flyttes hen i en større Lejlighed paa Hjørnet af Torsgade og Dronningensgade, hvor det har været i 10 Aar, og medens Karen Jørgensen har boet der, har hun maattet leje endnu en større og en mindre Lejlighed i samme Gaard og i Gaarden ved Siden af, fordi hun stadig kom til at mangle Plads.

I den forløbne Vinter har hun set sig i Stand til selv at lade opføre en Bygning i Dronningensgade lige over for Valgmenighedskirken. Bygningen ligger kønt, og man har fra dens Værelser en vid og prægtig Udsigt over Kanalen og Smaaskovene i Nærheden af Odense. Selve Bygningen er stor og tager sig udmærket ud; man standser uvilkaarlig for at betragte den; men man behøver ikke længe at være i Tvivl om, hvad det er for en Bygning; thi paa Facaden staar Navnet »Højskolehjem« under et Billede af Heimdal. Bygningen er 3 Etager høj; desuden er der en høj Kælder med 2 Lejligheder til Udleje og et Atelier øverst oppe, hvor en kvindelig Fotograf, Kristine Kristensen, har sin Virksomhed.

Dette Højskolehjem blev indviet i Dag. Dets store Sal samt de tilstødende Værelser var fulde af Mennesker, der var mødte fra Land og By. Der blev talt mange gode Ord af de indbudte Talere: Hr. Højskoleforstander Schrøder, Folkethingsmand Hr. Gaardejer Kr. Lohmann og Hr. Pastor Nygaard. At gengive Talerne vilde føre for vidt, men jeg vil gerne have Lov til ganske kort at nævne Grundtonen i det, som blev sagt: 1) At dette Hjem, som havde kunnet samle saa mange, nu i den ny Bolig stadig maatte blive sin Opgave tro, at være »et Hjem«, der sammen med alle smaa og store Hjem i vort Folk kunde blive i Stand til at værne og fremelske alt godt, idet de gode Minder og det lyse Haab al Tid fandtes til Huse der; 2) at Højskolen maatte faa Lykke til stadig at udrette en god Gerning i vort Folk, saa at flere og flere kunde faa Øjnene opladt for alt det, som højner Menneskelivet, uden at derfor vor daglige Gerning blev forsømt; 3) at det menneskelige og det kristelige kan slet ikke undvære hinanden, uden at det bliver til Skade for en af Parterne, hvorfor det Ønske blev udtalt, at det gode Forhold, som Højskolehjemmets Beliggenhed over for Kirken billedligt tyder paa, stedse maatte blive bevaret.

Der var Stemning over Mødet, fuldtonende Sang, i mangt et Øje saas Taarer blinke frem; og det er ikke underligt; thi Karen Jørgensen har Evne og Vilje til at være noget